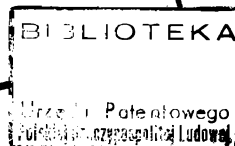

20 sierpnia 1930 r.

A446 19/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12185.

Leo Bauer
(Halle a/Sa, Niemcy).

Kl. 3 c 3.

449, 61/01

Złącza metalowe do pasów tkanych i skórzanych.

Zgłoszono 19 października 1928 r.

Udzielono 6 czerwca 1930 r.

Wynalazek dotyczy złącza metalowego rozpinanego, służącego do pasów tkanych, skórzanych i tym podobnych. Złącze to jest wykonane w ten sposób, że na kantach obu pasów w miejscach, które mają być połączone osadzone są rzędowo części łączące, a między temi szeregami złącz umieszczony jest suwak zwierający lub rozwierający połączenie. Rozstępy pomiędzy pojedynczymi częściami złącza odpowiadają ściśle grubości samej części złącza, przy czem części te są tak rozmieszczone na kantach, że każdy człon jednego szeregu znajduje się nawprost rozstępu pomiędzy dwoma członami drugiego szeregu, i przy zwieraniu złącza pojedyncze osłony jednego szeregu wpadają właśnie w te rozstępy drugiego szeregu. Dla złączenia pojedynczych członów, te ostatnie posiadają po jednej stronie pewne uwypuklenie, zaś po drugiej odpowiednie wgłębienie; w do-

tychczas znanych wykonaniach takich złączy, kształt tych wypukłości i wgłębień przy różnych wykonaniach jest rozmaity. Są złącza, w których to uwypuklenie posiada kształt półkulisty, a zagłębienie kształt odpowiedniej czaszy kulistej, przy innych sposobach wykonania odstąpiono od czaszy kulistej, a wgłębieniu nadano kształt półwalcowy, zaś jeszcze przy innym sposobie wykonania członów przylegają do siebie powierzchniami płaskimi, zaopatrzonemi z jednej strony w rowki, a z drugiej strony posiadającemi żeberka, przebiegające w kierunkach poprzecznym i podłużnym, a wchodzące całkowicie do wgłębień, przeciwdziałając w ten sposób przesuwaniu się członów po sobie. Dwa poprzednio wymienione sposoby wykonania dzięki temu, że pomiędzy zwierającemi się członami pozostają wolne rozstępy, odznaczają się nadzwyczaj dużą giętkością w

kierunku podłużnym, cecha ta jest bardzo przydatna dla wielu celów, ale przy dotychczas znanych sposobach wykonania ułatwia samoczynne rozwieranie się tych wypukłości i wgłębień, lecz nie daje możliwości dobrego samoczynnego zwierania się ich. Suwak nie może prześlizgnąć się przez miejsca, w których zwarcie się wypukłości i wgłębień nie jest bez zarzutu; takie człony muszą być ręcznie naprowadzane do odpowiedniego położenia, co często stanowi dużą trudność, gdyż człony wzajemnie się zaciskają. Przy sposobie wykonania podanym w trzecim przykładzie podobne trudności nie zachodzą. Ale takie złącze jest zbyt sztywne i nie nadaje się do zastosowania go w ubraniach zwłaszcza do rękawiczek, bucików i t. p.

Przedmiotem wynalazku jest złącze, którego człony są połączonemi członami łącz wspomnianych powyżej; w złączu według wynalazku po obu stronach półkulistego uwypuklenia znajdują się żeberka przebiegające wszerz członu, a po drugiej jego stronie z obu stron wgłębienia znajdują się rowki, w które wpadają żeberka przy nałożeniu członów jedno na drugie. Złącza z takimi członami posiadają odpowiednią giętkość i mogą być zastosowane do ubiorów, przyczem nie mają tej ujemnej właściwości rozwierania się przy zgięciu i zaciskania się ze sobą. W ten sposób zapewnione jest łatwe przesuwanie się suwaka we wszystkich możliwych okolicznościach.

Na rysunku przedstawione jest złącze w znacznem zwiększeniu, przyczem:

Fig. 1 przedstawia człon złącza w widokach z góry, z boku i z przodu, a fig. 2 przedstawia część całego złącza. Człony złącza *a* posiadają jak zwykle kształt prostokątnej płytki, w której z jednej strony znajduje się wzniesienie, z drugiej odpowiednie zagłębienie, poza tem płytka taka posiada występy w kształcie ramion *b*. Stosownie do wynalazku wzniesienia członów złącza posiadają kształt półkuli *c*, do

której z obu przeciwnych stron przylegają żeberka *d*, przebiegające wszerz członu. Zagłębienia *e* przedstawiają odpowiedni odwrotny kształt, a mianowicie czaszę kulistą z dwoma rowkami po obu przeciwnych stronach, przebiegającemi wszerz członu złącza. Człony złącza zostają w sposób znany nasadzone na kanty łączonych materiałów *g*¹ i *g*², a następnie zaciśnięte na tych ostatnich. Rozwieranie i zwieranie złącza dokonywane jest w znany sposób zapomocą suwaka *h*, chwytającego obydwie człony osadzone na złączonych kantach. Ruch suwaka ograniczony jest w znany sposób przez człony końcowe *i*.

Chociaż człony nakładają się na całej swej szerokości, złącze takie wykazuje dużą giętkość w kierunku podłużnym. Ta ostatnia jest tak duża, że złącze może być mocno zgniecione w kierunku podłużnym, a mimo to człony nie rozchodzą się, zaciśkają się i nie przeszkadzają ruchowi suwaka, jak to ma miejsce w złączach dotychczas znanych.

Dzięki temu złącze według wynalazku jest bardzo giętkie w kierunku podłużnym, samo się nie rozwiera i umożliwia we wszystkich okolicznościach na łatwe przesuwanie się suwaka wzdłuż całej długości złącza.

Zastrzeżenie patentowe.

Złącza metalowe do pasów tkanych skórzanych, znamienne tem, że człony złącza zaopatrzone są, na nakładających się na siebie powierzchniach, z jednej strony w półkuliste uwypuklenia (*c*) z przylegającemi doń z obu stron żeberkami (*d*), przebiegającemi wszerz członu, a po drugiej stronie w odpowiednie wgłębienia (*e*), w które wchodzi uwypuklenia członów po założeniu jednych na drugie.

Leo Bauer.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

